

LỜI THỀ NGÀY RƯỚC LỄ LẦN ĐẦU

... Sau cùng thì ngày thánh thiện, ngày hồng phúc chờ mong đã đến: ngày con rước lễ lần đầu, 16-10-1906. Sau Thánh Lễ, lúc trở về nhà, có Thánh Thiên Thần Bản Mệnh cùng đi và mang trong lòng Vị-Thượng-Khách-Thần-Linh, con hết sức ao ước vào ngay phòng riêng, đóng kín cửa lại, và ở đó một mình với THIÊN CHÚA của con. Con có không biết bao nhiêu chuyện để thưa với Chúa, cũng như có không biết bao nhiêu điều để kêu xin cùng Chúa! Con rất mong muốn ôm Chúa vào lòng con và hứa với Chúa nhiều điều cũng như bày tỏ với Chúa tình yêu đậm đà của con.

Thế nhưng, chị giúp việc Acacia đang đợi để đưa con đến chào Bà Nội và chào Mẹ Đỡ Đầu của con. Tuy nhiên, con chào thật nhanh, để trở về nhà sớm chừng nào hay chừng đó! Sau

khi chị giúp việc cởi khăn trùm đầu và chiếc áo trắng tinh, con xin chị mặc cho con chiếc áo ngày lễ, thật đẹp. Con nhủ thầm:

- Hôm nay mình mang trong mình một Vị-Thượng-Khách!

Con chạy ngay vào phòng con và với dáng điệu trịnh trọng, nghiêm trang, con ngồi xuống ghế, để yêu mến, yêu mến thật nhiều THIÊN CHÚA của con. Con tự hôn chính mình, tức là hôn Đức Chúa GIÊSU, bởi vì, trong con, đang có Đức Chúa GIÊSU ngự trị. Bằng lời nói đơn sơ con trẻ, con hứa với Đức Chúa GIÊSU muôn ngàn điều yêu thương và trung tín. Con biết rõ rằng, Đức Chúa GIÊSU hiểu con hơn là chính cha mẹ con hiểu con.

Con cảm nhận Đức Chúa GIÊSU đang ở trong con, nhưng không giống như khi con cảm nhận Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của con. Đàng này, giống như thể chính con là Đức Chúa GIÊSU. Và Đức Chúa GIÊSU, Vị Thượng-Khách-Thần-Linh của con, đang chăm chú lắng nghe lời con, không biết mỗi một. Mặc dầu không nghe tiếng, nhưng con chăm chỉ lắng nghe Đức Chúa GIÊSU với trọn tình yêu mến. Con lắng nghe điều mà Đức Chúa GIÊSU muốn về nữ tì tí hon của Ngài. Đức Chúa GIÊSU như nói:

- Không bao giờ, không bao giờ, đừng bao giờ phạm một tội nào nữa, hầu cho Đức Chúa GIÊSU không bao giờ lia bỏ con, dầu chỉ một lần thôi, dầu chỉ trong giây lát mà thôi!

Bỗng chốc, con đứng dậy và quỳ gối xuống, con lấy ngón tay vẽ hình Thánh Giá, hôn lên hình Thánh Giá và bằng một giọng cương quyết, con thưa cùng Đức Chúa GIÊSU rằng:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU dấu ái và tốt lành, con xin thề hứa với Chúa là không bao giờ còn muốn phạm bất cứ tội nào nữa!

Đây là lời thề đầu tiên và cũng là lời thề độc nhất trong cuộc đời con.

Con không rõ lúc ấy con có thật sự hiểu đòi buộc lớn lao mà con tự nhận lấy cho mình không. Con chỉ biết duy nhất điều này:

- Sở dĩ con thề như thế chỉ vì niềm ước ao nồng nhiệt là không muốn xúc phạm đến THIÊN CHÚA Nhân Lành.

Cho đến bây giờ, khi viết những dòng chữ này, con chưa bao giờ vén mở màn bí mật cho ai biết. Con thề như thế, khi đang có Đức Chúa GIÊSU ngự trong con và có Thánh Thiên Thần Bản Mệnh bên cạnh. Đức Chúa GIÊSU đã

chấp nhận và giữ kín trong Trái Tim Cực Thánh Ngài lời thề của một thụ tạo tí hon yếu đuối. Và nhờ ơn Chúa gìn giữ, con không bao giờ nói cho ai biết con đã thề hứa trung tín với Đức Chúa GIÊSU.

Lạy THIÊN CHÚA của con, xin Chúa luôn chăm sóc hôn thê của Chúa, xin hãy giữ kín trong Ngài - cho đến khi con trút hơi thở cuối cùng - lời thề của con, lời thề mà con đã thề với trọn tình mến và lòng thành thật.

Chứng từ của Chị Maria Antonia (1900-1939), người Brazil, thuộc dòng Nữ Phan-Sinh Bác Ái và Đền Tạ. Tên thật của chị là Cecilia Cony.

... "Nước Trời giống như chuyện kho báu chôn giấu trong ruộng. Có người kia gặp được thì liền chôn giấu lại, rồi vui mừng đi bán tất cả những gì mình có mà mua thửa ruộng ấy. Nước Trời lại cũng giống như chuyện một thương gia đi tìm ngọc đẹp. Tìm được một viên ngọc quý, ông ta ra đi, bán tất cả những gì mình có mà mua viên ngọc ấy. Nước Trời lại còn giống như chiếc lưới thả xuống biển, gom được đủ thứ cá. Khi lưới đầy, người ta kéo lên bãi, rồi ngồi nhặt cá tốt cho vào giỏ, còn cá xấu thì vớt ra ngoài. Đến ngày tận thế, cũng sẽ xảy ra như vậy. Các thiên thần sẽ xuất hiện và tách biệt kẻ xấu ra khỏi hàng ngũ người công chính, rồi quăng chúng vào lò lửa. Ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiến răng" (Matthêô 13,44-50).

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988, trang 49-53)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt